

saa kan jeg virkelig ikke sige Andet, end at der dog i alt Fald er Lidt, vi kunne ønske ændret i denne Form. Det ærede Medlems Betragtninger igaar endte jo i Grunden dermed, at han sagde: Naar De nu ville være stikkelige og fuldstændig vedtage dette Lovforslag, saa kunne I faae Fred paa dette Omraade. Men det forekommer mig, at dette er Ironi, i alt Fald lyder det i mine Øren som Ironi. Naar det ærede Medlem siger, at det, som de Herrer paa den anden Side ville have, er, at vi skulle stemme for denne Lov som en Overenskomst, saa forekommer dette mig at være Ironi. Thi det er jo dog klart, at naar der skal indgaaes en Overenskomst, saa maa der gives efter og ofres fra begge Sider, ellers kan der jo ikke være Tale om, at det kan kaldes for en Overenskomst. Det er virkelig ingen Overenskomst, naar man kommer fra en vis bestemt Side — det være sig nu fra Højre eller Venstre — og forlanger alle Enkeltheder vedtagne fuldt ud. Derfor forekommer det mig, at det lyder som Ironi, naar dette ærede Medlem stadig taler om, at vi skulle komme til en Overenskomst, naar hele Resultatet af hans Udtalelser dog bliver det, at, dersom vi nu gif hen og vedtog dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, kunde vi vente at faae Fred paa dette Omraade. Det ærede Medlem henvisste os til Forholdene andetsteds, til Amerika og England, hvor man oprettede Universiteter, og han brugte da netop et af de Udtryk, som forekomme mig at være saa betegnende for det ærede Medlems og i det Hele taget for de Herrer's Standpunkt paa den Side. Han brugte nemlig det Udtryk, at man lagde en uafhængig Formue hen til disse Anstalter, og saa skulde vi ogsaa her henlægge en uafhængig Formue til Universitetet. Ja, de Herrer kunne nu godt komme og fortælle os dette, saa tidt de ville, det staar dog i alt Fald for mig saaledes, at de Midler, som Universitetet har eller maatte faae, ere Statsmidler, og vi hørte jo ogsaa den ærede Kultusminister i Begyndelsen af sit Foredrag igaar skarpt og bestemt havde, at det var det Resultat, Kommissionen var kommen til, at det nu er slaaet fast, at Universitetets Formue er den samme som Statens. Jeg har nu ikke været Rigsdagsmand i mange Aar, men jeg har dog været det saa længe, at jeg har lagt Mærke til een Ting, og det er den, at een Jugl i Haanden er bedre end ti paa Taget. De Herrer paa den anden Side have ved deres Fortolkninger og deres Overfortolkninger lavet det saaledes for os, at vi skulle tage os iagt for at komme til at gaa videre, end vi have tænkt os. Naar de nu ved deres Fortolkninger og Overfortolkninger i denne Sag ville bevæge os til at indtage et andet Standpunkt, saa forekommer det mig, at vi have Grund til at være forsigtige, at Forskjellen imellem de Herrer's Anskuelse, som repræsenteres af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds

(Bille) og Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), og vore Anskuelse paa den anden Side i denne Sag, er en naturlig Følge af, at vi, naar vi se hends til den Smule Lære, jeg idetmindste har faaet her i Rigsdagen, dels til den Fortolkningsevne, som de Herrer ved anden Leilighed have lagt for Dagen, aldrig bør glemme, at een Jugl i Haanden er bedre end ti paa Taget. Hvis vi først henlægge en særlig Fond med mange Millioner til Universitetet, lover jeg, trods alle de Forsikringer, der for nærværende Tid komme fra den Side, ikke for, at det vil vedblive at være Statens Formue, at det ikke vil blive Andet, og at det vil blive akkurat det Samme som Statskassens. Thi hvorfor i al Verden ere de Herrer saa opsatte paa denne særlige Formue, naar de dog tro om os, at vi ikke ville gaa hen og slaa Videnskaben ihjel? Hvorfor ere de saa opsatte paa at danne denne særlige Fond? Det forekommer mig at være det soleklareste Bevis for, at de have en anden Tanke, en Bagtanke derved, idet det er min Mening, at denne særlige Fond i sin Tid baade kan og skal bruges som Argument paa en vis bestemt Maade. Jeg er overbevist om, at den danske Rigsdag aldrig nogensinde vil negte den videnskabelige Højskole, hvad den trænger til, og jeg kan da ikke se, hvilken Grund der er til at henlægge saa mange Midler til en særlig Fond. Jeg kan ikke se Andet, end at deres Mening med at stifte en saadan Fond maa være den, at Universitetet maa og skal være en Stat i Staten. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds yttrede, maasse for en Del begrundet paa et Spørgsmaal, der var rettet til ham om, hvorvidt han i de 20—30 Aar, i hvilke vi have haft den fri Forsatning, kunde paavise, at der fra dette Things Side var vist Lejn til, at vi virkelig vilde gaa hen og gjøre den videnskabelige Højskole Fortræd, at de sidste 5—6 Aars Finantsløse tydelig og bestemt viste dette. Det kan jeg slet ikke indse. Har den videnskabelige Højskole virkelig manglet det Nødvendige i disse Aar? Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har Grund til at sige, at det har været Tilfældet, fordi Universitetet i de senere Aaringer har spist en Del af sin Formue op.

Et æret Medlem for Maribo Amt — jeg husker ikke for Dieblisset, hvilket Nummer han har, da man næsten ikke kan hitte Rede i dem, eftersom det jo næsten ikke er Andre end Medlemmer for Maribo Amt, der have talt, men jeg tror, at det var det ærede Medlem for Maribo Amt's 3die Valgkreds (Stürup) —, udtalte igaar blandt Andet, at vi dog maatte indrømme, at vi her i Danmark havde en Embedsstand, der stod som et glimrende Exempel paa, hvorledes en Embedsstand skulde være. Men, sagde det ærede Medlem, det kunde godt være muligt, at der fandtes Embedsmand, der til Trods for, at de havde taget Examen, dog viste en Slags Mangel paa sund For-